

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/81/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120208562
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2120208562.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX D., právne zastúpený JUDr. Romanom Cibulkom, advokátom so sídlom Hlavná 13, Trnava, proti žalovanému: Občianske združenie CANIS CLUB CÍFER, so sídlom Štadiónová 26, Cífer, o vypratanie nehnuteľnosti, rozhodujúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 31. mája 2021, č.k. 30C/31/2020-23 a proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 09. júla 2021, č.k. 30C/31/2020-41, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie súdu prvej inštancie **o d m i e t a** .

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť vypratať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v katastrálnom území D., okres Trnava, obec D. zápisnú na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Trnava, katastrálny odbor ako pozemok parcela registra „C“, parcelné číslo 1016/2 ostatná plocha o výmere 851 m² do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom II. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ustanovenia § 273 zákona č. 160/2015 Zbierky zákonov Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) a vecne tým, že žalobca sa v predmetnom spore domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vypratať vyššie uvedené nehnuteľnosti, ktoré žalovaný užíva bez právneho dôvodu a proti vôli žalobcu ako vlastníka. Žaloba s prílohami a poučením účastníka konania o jeho procesných právach a povinnostiach bola žalovanému doručená dňa 18.12.2020 spolu s uznesením č.k. 30C/31/2020-14 zo dňa 01.12.2020, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť v zmysle § 273 písm. a) CSP a poučil ho o následkoch nesplnenia tejto povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Žalovaný v stanovenej lehote uloženu povinnosť nesplnil a k žalobe sa doposiaľ nijako nevyjadril, čím boli naplnené všetky zákonné podmienky v zmysle ustanovenia § 273 CSP na vydanie rozsudku pre zmeškanie, preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi proti žalovanému náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP v plnej výške, nakoľko bol úspešný v celom rozsahu.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v celom rozsahu odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Argumentoval tým, že k jeho zmeškaniu došlo z ospravedlniteľného dôvodu. Súd síce konštatuje, že žalovanému doručil dňa 18.12.2020 žalobu s prílohami, poučením a uznesením zo dňa 01.12.2020, avšak žalovaný túto zásielku nikdy neprevzal a nedozvedel sa o doručovaní, takže zásielka bola doručená fikciou. Súd sa teda pokúsil žalovaného vyrozumieť o prebiehajúcom spore a doručovať mu iba raz a následne pristúpil k vydaniu rozsudku pre zmeškanie. Odvolateľ ďalej uviedol, že z výzvy zástupcu žalobcu, ktorá mu bola doručená dňa 11.12.2020, mal vedomosť o tom, že žalobca sa bude svojho nároku domáhať súdnou cestou a keďže mu doposiaľ nebola doručená žiadna zásielka zo súdu, rozhodol sa preveriť prostredníctvom infocentra súdu, či je vedené vo veci súdne konanie a ak áno stav tohto konania. Po zistení, že konanie je vedené, obratom dňa 16.06.2021 nazrel štatutárny zástupca žalovaného do spisu, kde zistil, že súd nielenže žalovanému žalobu na vyjadrenie nedoručil, ale dokonca už rozhodol. O tom, že žalovaný nemá najmenší dôvod nepreberať akékoľvek zásielky svedčí skutočnosť, že riadne prevzal výzvy žalovaného a na ne reagoval. Navyše bez toho, aby vedel o rozsudku pre zmeškanie, sa sám dopytoval na súde. Jediný pokus o doručovanie zo strany súdu považuje žalovaný za prílišný formalizmus, účelom rozsudku pre zmeškanie je čeliť pasivite žalovaného resp. možným prietahom a pod., avšak v tomto konaní žalovaný nebol pasívny, ani nespôsobil prietahy, jednalo sa o jednorazové závadné doručovanie, o ktorom žalovaný netušil. Žalovaný považuje za zarážajúce, že pôsobí v obci, kde štatutárneho zástupcu žalovaného poznajú poštové doručovateľky a vedia kde má svoj pobyt, teda bolo možné doručovať mu aj na adrese jeho bydliska, avšak žalovaný zo strany doručovateľiek upovedomený nebol. Z obsahu spisu vyplýva negatívne stanovisko žalovaného k podanému návrhu, ktoré žalobca doložil v prílohách. V ďalšom žalovaný predostrel dôvody, pre ktoré s podanou žalobou nesúhlasí. Mimo iného poukázal aj na to, že sa na súde vedie iný spor a to o určenie vlastníckeho práva aj k parcele, ktorej vypratanie je predmetom tohto konania a preto žalovaný navrhuje, aby bolo konanie prerušené až do právoplatného skončenia konania vedeného pred Okresným súdom Trnava vo veci č.k. 31C/1/2021.

Napadnutým uznesením zo dňa 9. júla 2021 súd prvej inštancie zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, keď argumenty žalovaného, uvádzané v jeho žiadosti neuznal. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že súd návrh žalobcu s uznesením (ktorým mu uložil povinnosť vyjadriť sa písomne k žalobe) a poučením podľa § 167 ods. 2 a § 273 CSP doručil žalovanému dňa 18.12.2020 o 00:12 hod. Z doručenky vyplýva, že zásielka (žaloba, uznesenie a prílohy) bola doručená márnym uplynutím úložnej lehoty v zmysle § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente. Žalovaný má aktívnu elektronickú schránku, v prípade, ak si nastavil notifikácie v zmysle § 32 ods. 3 zákona o e-Governmente, bol na uloženie zásielky upovedomený e-mailom alebo SMS správou. Zásielka bola uložená v jeho elektronickej schránke viac ako 5 mesiacov, teda súd poskytol žalovanému dostatočne dlhú lehotu na to, aby sa s obsahom zásielky oboznámil. Z uvedeného vyplýva, že žalovanému zásielka (žaloba, uznesenie a prílohy) bola riadne doručená. Žalovaný vo svojom návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie uvádza, že nemá o doručovaní vedomosť, že preberá zásielky (podľa obsahu podania súd vychádza z toho, že žalovaný mal na mysli zásielky v listinnej podobe), pričom súd má za to, že žalovaný opomenul skontrolovať obsah svojej elektronickej schránky. Rovnako rozsudok pre zmeškanie bol žalovanému doručený márnym uplynutím úložnej lehoty (žalovaný sa o ňom dozvedel z nahliadnutia do spisu). Súd pritom poukazuje na povinnosť orgánov verejnej správy doručovať písomnosti do elektronickej schránky v prípade, ak ju má adresát aktívnu. Od 01.06.2020 bola v zmysle §60b zákona o e-Governmente aktivovaná elektronická schránka pre všetky právnické osoby, ktoré dovtedy nemali aktivovanú elektronickú schránku a nie sú zapísané v obchodnom registri (t.j. aj všetkým občianskym združeniam). Súd v tejto súvislosti poukázal aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 238/2019 z 10. septembra 2019. Na základe uvedeného súd nepovažoval skutočnosti uvedené v odôvodnení návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie (ani prípadné opomenutie kontroly elektronickej schránky) za dôvod, pre ktorý by bolo možné zrušiť rozsudok pre zmeškanie. Uznesenie s uloženou povinnosťou bolo žalovanému riadne doručené, pričom žalovaný vo svojom návrhu neuviedol žiadny ospravedlniteľný dôvod zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), a preto súd jeho návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný majúc za to, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému uskutočňovať procesné práva ktoré mu patria a tiež ešte tým, že vo veci vyvstali nové skutočnosti,

ktoré neboli súdom zohľadnené. Zotrvával na tom, že k zmeškaniu na strane žalovaného prišlo z ospravedlniteľného dôvodu, o doručovaní elektronicky sa štatutárny orgán žalovaného dozvedel, keď sa rozhodol pátrať po podacom lístku a išiel sa informovať do podateľne súdu na originál podacieho lístku, kde mu bolo oznámené, že nie je potrebné riešiť podací lístok, keďže sa doručuje elektronicky. Následne štatutárny orgán vykonal kroky potrebné na aktiváciu elektronického podpisu a prvýkrát vstúpil do elektronickej schránky. Zistil, že proti nemu je vedené aj iné konanie a to pred Okresným súdom Trnava pod č.k. 27C/8/2021, kde strany sporu sú totožné ako v tomto konaní a žalobca sa domáha zaplata sumy 1.685,50 Eur ako bezdôvodného obohatenia za užívanie predmetných nehnuteľností. V označenom konaní si súd pripojil spis OS Trnava č.k. 31C/1/2021, na ktorý žalovaný poukazoval už v odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie a navrhol ho pripojiť vzhľadom na súvis s predmetným konaním. Okresný súd Trnava vo veci č.k. 27C/8/2021 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania sp.zn. 31C/1/2021 s poukazom na ust. § 164 CSP. Práve z dôvodu, že sa v inom konaní (č.k. 31C/1/2021) rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v predmetnom konaní (30C/31/2020) a súd neurobil žiadne iné vhodné opatrenia, bolo potrebným aj toto konanie prerušiť a vyčakať na rozhodnutie vo veci č.k. 31C/1/2021. V tomto smere podľa názoru žalovaného došlo k pochybeniu súdu a odňatiu možnosti žalovanému konať. Ďalej žalovaný uviedol, že o aktivácii elektronickej schránky nebol žiadnym spôsobom upovedomený a stalo sa tak v pandemickom období, čo považuje za dôvod hodný osobitného zreteľa. Navyše podľa jeho názoru súd porušil zásadu rovnakého zaobchádzania, keď v dvoch sporoch pri tých istých stranách a za toho istého právneho stavu aplikoval dva rôzne prístupy a rozhodol protichodne, čím zo strany súdu došlo k porušeniu antidiskriminačného zákona, keďže nebola splnená podmienka rovnakého zaobchádzania v rovnakých situáciách a to na úkor žalovaného. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal opätovné prehodnotenie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie z uvedených dôvodov a navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alternatívne konanie preruší podľa § 264 CSP.

Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného uviedol, že ho považuje za nedôvodné a jeho argumentácia nemá oporu v zákone. Žalobca v súlade s názorom súdu prvej inštancie má za to, že dôvody, pre ktoré žalovaný po dobu takmer päť mesiacov nereagoval na výzvu súdu uvedenú v jeho uznesení a súdu nezaslal vyjadrenie k podanej žalobe a to napriek tomu, že bol o následkoch nesplnenia si uloženej povinnosti v predmetnom uznesení riadne poučený vrátane poučenia o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie nie sú ospravedlniteľné. Žalovaný totiž nesplnenie si tejto svojej povinnosti vysvetlil skutočnosťou, že si predmetné uznesenie zo svojej elektronickej schránky nevyzdvihol, keďže o takomto spôsobe doručovania vraj nemal vedomosť. Žalovaný je pritom právnickou osobou, ktorá mala elektronicкую schránku na preberanie elektronickej pošty zriadenú a pokiaľ si obsah tejto elektronickej schránky po dobu viac ako 5 mesiacov nekontroloval a o obsahu vydaného uznesenia sa dozvedel až pri náhodnom nahliadnutí do spisu, nie je možné takéto konanie považovať za konanie, ktoré by bolo možné ospravedlniť. Pokiaľ žalovaný v odvolaní súdu vytýka, že konanie v predmetnej veci z vlastnej iniciatívy neprerušil (tak ako to spravil súd vo veci sp.zn. 27C/8/2021) a takýto jeho postup považuje za diskriminačný a odnímajúci mu procesné práva, sú oba tieto argumenty nielen nedôvodné ale vo vzťahu k napadnutému uzneseniu aj irelevantné. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Žalovaný v odvolacej replike zotrvával na tom, že súd nezohľadnil závažné fakty prípadu a opomenul tak riešiť podstatu vzniknutého súdneho sporu, navyše konal diskriminačne a neprerušil konanie aj napriek tomu, že v inom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie vo veci a teda závisí od otázky, ktorú nie je oprávnený súd v tomto konaní riešiť. Súď preto konanie mal prerušiť do právoplatného skončenia vo veci č.k. 31C/1/2021 a to obligatórne. Žalovaný preto zotrvával na podanom odvolaní voči uzneseniu súdu prvej inštancie a v ďalšom poukazuje na vecné dôvody, pre ktoré nie je a nebolo možné žalobe vyhovieť.

Odvolací súd sa teda v odvolacom konaní zaoberal odvolaním žalovaného tak proti rozsudku pre zmeškanie, ktorým vyhovel žalobe v celom rozsahu, ako aj odvolaním žalovaného proti uzneseniu, ktorým súd zamietol jeho návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

Skôr ako odvolací súd (§ 34 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) mohol pristúpiť k meritórnemu preskúmaniu veci na základe odvolaní podaných žalovaným a začať sa zaoberať dôvodmi podaných odvolaní, musel sa zaoberať naplnením formálnych podmienok pre ich podanie, medzi inými prednostne prípustnosťou podaného odvolania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti vydanému rozsudku pre zmeškanie je potrebné ako odvolanie podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, odmietnuť.

Podľa § 273 CSP súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

- a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil,
- b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
- c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

Podľa § 356 písm. b) CSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci kontumačným rozsudkom, ktorým uložil žalovanému vypratať tam označené nehnuteľnosti a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci boli splnené všetky procesné podmienky pre vynesenie kontumačného rozsudku, pričom tak súd rozhodol na verejnom vyhlásení rozsudku. Odvolací súd konštatuje, že kontumačný rozsudok spĺňa kritéria podľa ust. § 273 CSP, keďže žalovanému bolo dňa 18.12.2020 do dátovej schránky doručené uznesenie súdu č.k. 30C/31/2020-14 zo dňa 01.12.2020, ktorým mu uložil povinnosť v zmysle § 273 písm. a) CSP vyjadriť sa písomne k žalobe, uviesť vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom súd ho zároveň poučil o následkoch nesplnenia tejto povinnosti bez vážneho dôvodu ako aj o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. O doručení predmetného uznesenia žalovanému sa v spise nachádza doručka preukazujúca jeho doručenie do elektronickej schránky žalovaného, z ktorej je zrejmé, že žalovanému bolo uznesenie doručené dňa 18.12.2020 o 00:12 hod. s fikciou doručenia márnym uplynutím úložnej lehoty v zmysle ust. § 32 ods. 5 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), podľa ktorého elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov, sa považuje za doručenie, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Žalovaný napriek doručenia výzvy v stanovenej lehote súdom uloženú povinnosť nesplnil a k žalobe sa nijako nevyjadril.

Keďže boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle ustanovenia § 273 CSP, súd prvej inštancie na návrh žalobcu bez nariadenia pojednávania rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovel a tento jeho postup bol podľa názoru odvolacieho súdu správny. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného založenou na tom, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie.

Odvolací súd uvádza, že v prípade, že sú splnené všetky podmienky pre vydanie kontumačného rozsudku, nie je voči takémuto rozsudku prípustné odvolanie. V danom prípade odvolací súd zhodne so

súdom prvoinštančným má za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky pre vydanie rozhodnutia touto procesnou formou.

Pokiaľ odvolací súd dospeje k záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného vydaného súdom prvej inštancie bez nariadenia pojednávania podľa § 273 CSP, odvolanie žalovaného odmietne uznesením podľa § 386 písm. c) CSP a v takomto prípade vo veci nerozhoduje rozsudkom. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. novembra 2019, sp. zn. 5Obdo/50/2019, ktorý v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že „odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní žalovaného nezohľadnil ustanovenia Civilného sporového poriadku upravujúce prípustnosť odvolania proti rozsudku pre zmeškanie, konkrétne § 356 písm. b) v spojení s § 355 ods. 1 CSP. V zmysle uvedených ustanovení je odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie prípustné len z dôvodu, že na vydanie tohto rozsudku neboli splnené zákonné podmienky. Identifikácia existencie uvedeného dôvodu odvolacím súdom je tak jediným kritériom pre záver o (objektívnej) prípustnosti odvolania proti rozsudku pre zmeškanie. Z uvedeného tak možno dospieť k tomu, že v prípade odvolania proti rozsudku pre zmeškanie môže dôjsť k trom procesným situáciám, od ktorých sa potom odvíja aj povaha rozhodnutia odvolacieho súdu: 1./ odvolací súd zistí, že k vydaniu rozsudku pre zmeškanie neboli splnené zákonné podmienky - rozsudok súdu prvej inštancie uznesením zruší a vec vráti na ďalšie konanie, 2./ odvolací súd dospeje k záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie - odvolanie uznesením odmietne ako neprípustné podľa § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, 3./ odvolateľ v odvolaní napáda rozsudok pre zmeškanie z iných dôvodov ako uvádza § 356 písm. b) CSP - odvolací súd uznesením odmietne odvolanie ako neprípustné podľa § 386 písm. c) CSP.“

Z dôvodu, že v danom prípade boli splnené všetky podmienky na vydanie kontumačného rozsudku, odvolací súd preto odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

V ďalšom odvolací súd rozhodoval o odvolaní žalovaného proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie zamietol jeho návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. h/), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, dospel k záveru, že odvolanie žalovaného voči napadnutému uzneseniu nie je dôvodné a napadnuté uznesenie je treba potvrdiť.

Ako vyplýva z obsahu spisu, súd vyhovel žalobe žalobcu na uloženie povinnosti vypratania tam špecifikovaných nehnuteľností a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Súdom prvej inštancie tak rozhodol bez nariadenia pojednávania rozsudkom pre zmeškanie vzhľadom k tomu, že boli splnené zákonné podmienky v zmysle ustanovenia § 273 CSP, keďže žalovaného riadne uznesením č.k. 30C/31/2020-14 zo dňa 01.12.2020 vyzval na vyjadrenie sa k žalobe, pričom ho zároveň poučil o následkoch nesplnenia tejto povinnosti bez vážneho dôvodu ako aj o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, žalovaný však napriek tomu súdom uloženú povinnosť nesplnil a k žalobe sa nijako nevyjadril. V rozsudku pre zmeškanie súd prvej inštancie konštatoval splnenie zákonných predpokladov pre vydanie takéhoto rozhodnutia podľa § 273 CSP. Dňa 17.06.2021 bol súdu doručený návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s odvolaním proti predmetnému rozsudku. Návrh na zrušenie rozsudku žalovaný odôvodňoval tým, že nemal o doručovaní uznesenia súdu č.k. 30C/31/2020-14 vedomosť, že o prebiehajúcom konaní sa dozvedel až z vlastnej iniciatívy dopytom na súde, kedy už bolo vo veci rozhodnuté, a nechápe, prečo poštový doručovateľ v obci, ktorý žalovaného pozná, neupovedomil žalovaného o zásielke súdu, pričom žalovaný nemá dôvod zásielky nepreberať, ani spôsobovať prieťahy v konaní, čo spolu so skutočnosťou, že išlo iba o jeden pokus o doručovanie

súdu, ktorý podľa neho nevyžaduje takýto prísny postup súdu, predstavuje ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý došlo u neho k zmeškaniu.

Uznesením č. k. 30C/31/2020-41 zo dňa 09. júla 2021, súd prvej inštancie návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol, majúc za to, že skutočnosti uvádzané žalovaným nepovažuje za dôvod, pre ktorý by bolo možné zrušiť rozsudok pre zmeškanie. Poukázal na skutočnosť, že žalovanému zásielka (žaloba, uznesenie a prílohy) bola riadne doručená, žalovaný má aktívnu elektronickú schránku, v prípade, ak si nastavil notifikácie v zmysle § 32 ods. 3 zákona o e-Governmente, bol na uloženie zásielky upovedomený e-mailom alebo SMS správou. Zásielka bola uložená v jeho elektronickej schránke viac ako 5 mesiacov, teda súd mu poskytol dostatočne dlhú lehotu na to, aby sa s obsahom zásielky oboznámil. Nakoľko uznesenie s uloženou povinnosťou bolo žalovanému riadne doručené, pričom žalovaný vo svojom návrhu neuviedol žiadny ospravedlniteľný dôvod zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia, preto prvoinštančný súd jeho návrh na zrušenie rozsudku zamietol.

Žalovaný v odvolaní proti tomuto zamietajúcemu uzneseniu dôvodil tým, že o doručovaní elektronicky sa štatutárny orgán žalovaného dozvedel až vtedy, keď sa rozhodol pátrať po podacom lístku a išiel sa informovať do podateľne súdu na originál podacieho lístku, kde mu bolo oznámené, že nie je potrebné riešiť podací lístok, keďže sa doručuje elektronicky. Následne štatutárny orgán vykonal kroky potrebné na aktiváciu elektronického podpisu a prvýkrát vstúpil do elektronickej schránky. O aktivácii elektronickej schránky nebol žiadnym spôsobom upovedomený a stalo sa tak v pandemickom období, čo považuje za dôvod hodný osobitného zreteľa. Z týchto dôvodov zotrval na názore, že k jeho zmeškaniu prišlo z ospravedlniteľného dôvodu.

Podľa § 277 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.

Podľa § 277 ods. 3 CSP, návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

Rozsudok pre zmeškanie je osobitným druhom súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity strán v sporovom konaní, nakoľko v kontradiktórnom procese majú byť nositeľom procesnej iniciatívy subjekty konania, či už na strane žalobcu, ktorý iniciuje konanie a má záujem na jeho efektívnom vedení alebo na strane žalovaného, ktorý, ak má v spore procesne obstať, musí vyvíjať aktivitu vo forme procesnej obrany. Proti rozsudku pre zmeškanie Civilný sporový poriadok pripúšťa dva procesné nástroje obrany – návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie. Právna úprava návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného z ospravedlniteľných dôvodov podľa § 277 ods. 2 CSP vychádza z prezumpcie správnosti rozsudku pre zmeškanie. Tzn. súd v konaní o takomto návrhu nie je oprávnený skúmať, či boli splnené predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie (k tomu slúži odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie). V konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie sa súd zaoberá iba tým, či v čase rozhodnutia sporu rozsudkom pre zmeškanie existoval ospravedlniteľný dôvod zmeškania, pre ktorý je potrebné predmetný rozsudok zrušiť.

Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalovaného ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie a dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, ktorý na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s jeho právnym záverom o nedôvodnosti návrhu žalovaného na zrušenie predmetného rozsudku pre zmeškanie, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods.2 CSP na tieto v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a reagujúc na odvolaciu argumentáciu žalovaného odvolací súd uvádza, že nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť.

V odôvodnených prípadoch slúži možnosť zrušenia rozsudku pre zmeškanie na odstránenie negatívnych dôsledkov, ktoré žalovanému spôsobila strata sporu v dôsledku rozhodnutia sporu rozsudkom pre zmeškanie. Nemožno totiž vylúčiť, že na strane žalovaného môže dôjsť k okolnosti objektívneho charakteru, v dôsledku ktorej zmešká lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) CSP, čo však možno zohľadniť jedine vtedy, ak žalovaný lehotu zmeškal z ospravedlniteľných dôvodov. Zákon žiadnym spôsobom bližšie nešpecifikuje ospravedlniteľné dôvody, ktoré môžu odôvodniť zrušenie rozsudku pre zmeškanie; vymedzenie tohto pojmu je tak ponechané súdnej praxi. Za ospravedlniteľné dôvody možno vo všeobecnosti považovať takú prekážku brániacu žalovanému podať vyjadrenie, ktorá vznikla nezávisle na jeho vôli, žalovaný sám túto prekážku nevyvolal, jej vznik a trvanie nebolo v jeho silách ovplyvniť a nebolo možné od neho ani spravodlivo požadovať jej vznik predvídať, či odvrátiť.

Žalovaný ako ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý nereagoval na výzvu súdu (písomne sa vyjadriť k žalobe), označil tú skutočnosť, že uznesenie súdu obsahujúce túto výzvu mu bolo doručené do elektronickej schránky, o ktorej však nevedel, že ju má aktivovanú, a preto do nej ani nechodil nahliadať, navyše sa tak stalo v pandemickom období. Uvedený dôvod však podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné vyhodnotiť ako ospravedlniteľný, a preto nemôže byť dôvodom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v zmysle ust. § 277 ods. 1 CSP.

Podľa § 105 ods. 1 CSP súd doručuje písomnosť na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu; tým nie je dotknutá povinnosť súdu doručovať písomnosť do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu.

Podľa § 2 ods. 3 zákona o e-Governmente, ak ide o postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a ak ide o náležitosti návrhu na začatie konania, žaloby, žiadosti, sťažnosti, vyjadrenia, stanoviska, ohlásenia alebo iného obdobného dokumentu, ktoré sa v konaní predkladajú orgánu verejnej moci, a o náležitosti rozhodnutia, žiadosti, vyjadrenia, stanoviska alebo iného dokumentu, ktoré v konaní vydáva orgán verejnej moci, použijú sa ustanovenia osobitných predpisov, ak tento zákon v ustanoveniach § 4 až 6, § 10, § 17 a 18 a v ustanoveniach o identifikácii (§ 19 a 20), autentifikácii (§ 19, 21 a 22), autorizácii (§ 23), elektronickej podaní (§ 24, 25 a 28), elektronickej úradnej dokumente (§ 26, 27 a 28), elektronickej doručovaní (§ 11 až 16 a § 29 až 34), zaručenej konverzii (§ 35 až 39) a referenčných registroch a referenčných údajoch (§ 49 až 55) neustanovuje inak.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o e-Governmente, elektronickej schránky sa zriaďujú orgánu verejnej moci, právnickej osobe, fyzickej osobe, podnikateľovi, subjektu medzinárodného práva, organizačnej zložke alebo organizácii podľa § 12 ods. 6 a tým, o ktorých to ustanoví osobitný predpis.

Podľa § 12 ods. 1 zákona o e-Governmente, elektronickej schránka sa zriaďuje bezodplatne.

Podľa § 12 ods. 2 zákona o e-Governmente, každému je možné zriadiť len jednu elektronickej schránku pre jedno právne postavenie. Ak je majiteľ elektronickej schránky súčasne osobou vo viacerých právnych postaveniach, zriaďuje sa mu elektronickej schránka pre každé z týchto právnych postavení.

Podľa § 12 ods. 3 veta prvá zákona o e-Governmente, každý, komu bola zriadená elektronickej schránka, je jej majiteľom.

Podľa § 12 ods. 4 písm. c) zákona o e-Governmente, elektronickej schránku zriadi správca modulu elektronickej schránok v deň, keď fyzická osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky, dosiahne 18. rok veku, ak ide o elektronickej schránku fyzickej osoby, ktorá nie je podnikateľom.

Podľa § 13 ods. 1 zákona o e-Governmente, aktiváciou je, ak ide o

- a) elektronickú schránku orgánu verejnej moci, právnickej osoby a zapísanej organizačnej zložky, proces, ktorým sa umožní využívanie elektronickej schránky na elektronické doručovanie podľa tohto zákona a ktorý začína úkonom správcu modulu elektronických schránok a končí prvým prístupom oprávnenej osoby do elektronickej schránky, najneskôr však uplynutím desiateho dňa odo dňa vykonania úkonu správcu modulu elektronických schránok,
- b) inú elektronickú schránku ako podľa písmena a), úkon správcu modulu elektronických schránok, ktorým na žiadosť majiteľa elektronickej schránky umožní využívanie elektronickej schránky na elektronické doručovanie podľa tohto zákona.

Podľa § 13 ods. 3 zákona o e-Governmente, aktiváciu podľa odseku 1 písm. b) vykoná správca modulu elektronických schránok na žiadosť majiteľa elektronickej schránky, ktorá sa podáva prostredníctvom aktivačnej funkcie elektronickej schránky, a to ku dňu uvedenému v žiadosti, najskôr tretí pracovný deň po doručení žiadosti.

Podľa § 29 ods. 1 zákona o e-Governmente, elektronické podanie a elektronický úradný dokument sa doručuje elektronicky, pričom miestom na elektronické doručovanie je elektronická schránka, ktorá je aktivovaná. Elektronické doručovanie elektronického podania a elektronického úradného dokumentu sa vykoná spôsobom podľa tohto zákona, ak osobitné predpisy pri spôsobe doručovania elektronickými prostriedkami neustanovujú inak; ustanovenie prvej vety tým nie je dotknuté.

Podľa § 29 ods. 2 zákona o e-Governmente, do vlastných rúk sa elektronicky doručujú elektronické dokumenty, ktoré sú podľa tohto zákona z hľadiska právnych účinkov totožné s dokumentom v listinnej podobe, o ktorom osobitné predpisy ustanovujú, že sa doručujú do vlastných rúk.

Podľa § 29 ods. 3 zákona o e-Governmente, doručením do vlastných rúk sa na účely elektronického doručovania rozumie doručenie, pri ktorom sa vyžaduje potvrdenie doručenia zo strany adresáta alebo osoby, ktorej je podľa osobitných predpisov možné doručovať namiesto adresáta (ďalej len „prijímateľ“), formou elektronickej doručenky odoslanej odosielateľovi.

Podľa § 30 ods. 1 zákona o e-Governmente, elektronickou doručenkou sa rozumie elektronický dokument obsahujúci údaj o dni, hodine, minúte a sekunde elektronického doručenia, identifikátor osoby prijímateľa, identifikátor osoby odosielateľa a identifikáciu elektronickej úradnej správy a elektronických dokumentov, ktoré sa elektronicky doručujú; identifikácia elektronickej úradnej správy a elektronických dokumentov musí zabezpečiť vytvorenie logickej väzby na túto správu a dokumenty, ktoré obsahuje.

Podľa § 30 ods. 3 zákona o e-Governmente, prijímateľ potvrdzuje elektronickú doručenkou prostredníctvom funkcie určenej na tento účel.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o e-Governmente, ustanovenia o elektronickom doručovaní sa nepoužijú a doručovanie sa spravuje ustanoveniami o doručovaní podľa osobitných predpisov, ak

- a) osobitný predpis ustanovuje, že sa doručuje výlučne v listinnej podobe, alebo
- b) sa doručuje osobám vo výkone trestu odňatia slobody, vo väzbe, osobám umiestneným v zariadeniach pre výkon ústavnej starostlivosti a ochrannej výchovy alebo tomu, kto požíva diplomatické výsady a imunity, ak orgán verejnej moci vie, že doručuje takej osobe.

Podľa § 31a ods. 1 zákona o e-Governmente, orgán verejnej moci za podmienok podľa odsekov 11 a 12 odošle elektronický úradný dokument prostredníctvom modulu elektronického doručovania správcovi modulu elektronického doručovania, ktorý prostredníctvom modulu elektronického doručovania

bezodkladne zabezpečí jeho doručenie do elektronickej schránky adresáta, a ak elektronická schránka adresáta nie je aktivovaná, zabezpečí jeho doručenie adresátovi v listinnej podobe prostredníctvom poštového podniku, spôsobom podľa osobitného predpisu upravujúceho konanie v danej veci. Vyhotovenie listinnej podoby elektronickeho úradného dokumentu zabezpečí správca modulu elektronickeho doručovania vo forme listinného rovnopisu elektronickeho úradného dokumentu podľa odseku 2.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o e-Governmente, uložením elektronickej úradnej správy sa rozumie okamih, odkedy je elektronická úradná správa objektívne dostupná prijímateľovi v elektronickej schránke adresáta.

Podľa § 32 ods. 2 zákona o e-Governmente, úložnou lehotou na účely tohto zákona je lehota, počas ktorej je uložená elektronická úradná správa považovaná za nedoručenú. Úložná lehota je 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni uloženia elektronickej úradnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inú lehotu.

Podľa § 32 ods. 4 zákona o e-Governmente, ak sa elektronicke doručuje do vlastných rúk, prijímateľ je povinný potvrdiť doručenie elektronickej úradnej správy formou elektronickej doručenky; potvrdenie doručenia je podmienkou sprístupnenia obsahu elektronickej úradnej správy prijímateľovi v jeho elektronickej schránke. Elektronická úradná správa sa sprístupní v momente potvrdenia doručenia.

Podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente, elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov, sa považuje za doručenú, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručenke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

Doručovanie písomností do elektronickej schránky upravuje zákon o e-Governmente. Súdny sú povinné pri doručovaní písomností využívať tzv. hybridné doručovanie, nazývané tiež centrálné úradné doručovanie, ktoré vychádza z predpokladu, že orgány verejnej moci vytvárajú úradné dokumenty už len v elektronickej podobe a doručujú ich prostredníctvom modulu elektronickeho doručovania. V zmysle zákona o e-Governmente orgán verejnej moci odošle úradný dokument prostredníctvom modulu elektronickeho doručovania správcovi modulu elektronickeho doručovania, ktorý bezodkladne zabezpečí jeho doručenie do elektronickej schránky adresáta, a ak elektronická schránka adresáta nie je aktivovaná, zabezpečí jeho doručenie adresátovi v listinnej podobe prostredníctvom poštového podniku. V praxi to znamená, že súd vyhotoví písomnosť v elektronickej podobe a odošle ju prostredníctvom modulu elektronickeho doručovania správcovi modulu elektronickeho doručovania. Tento správca následne zistí, či má adresát písomnosti aktivovanú elektronicкую schránku. Ak áno, bezodkladne zabezpečí doručenie do elektronickej schránky adresáta. Ak adresát nemá aktivovanú elektronicкую schránku, zabezpečí správca vyhotovenie listinného rovnopisu a jeho doručenie adresátovi prostredníctvom poštového podniku. V prípade, že má strana sporu aktivovanú elektronicкую schránku doručuje sa jej teda písomnosť do tejto elektronickej schránky. Elektronická schránka sa zriaďuje orgánu verejnej moci, právnickej osobe, fyzickej osobe, podnikateľovi, subjektu medzinárodného práva, organizačnej zložke alebo organizácii podľa § 12 ods. 6 a tým, o ktorých to ustanoví osobitný predpis. Elektronická schránka sa fyzickej osobe – občanovi SR zriaďuje automaticky v deň, keď táto osoba dosiahne 18. rok veku života. Od zriadenia elektronickej schránky je potrebné odlíšiť jej aktiváciu, ktorá umožňuje využívať elektronicкую schránku na doručovanie elektronických úradných dokumentov orgánov verejnej moci, medzi ktoré patria aj všeobecné súdy. Pri orgánoch verejnej moci, právnických osobách a zapísaných organizačných zložkách dochádza k aktivácii elektronickej schránky súčasne so zriadením elektronickej schránky.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v prípade, ak má strana sporu aktivovanú elektronickú schránku, súd musí prioritne doručovať do tejto elektronickej schránky, pričom doručovanie sa spravuje ustanoveniami zákona o e-Governmente, konkrétne § 29 až § 34 toho zákona, ktorý v časti o elektronickej doručovaní má charakter špeciálneho predpisu k ustanoveniam Civilného sporového poriadku o doručovaní. Povinnosť doručovať písomnosti do elektronickej schránky je kogentne upravená a nezávisí od vôle strany či iného subjektu (por. nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 238/2019 zo dňa 10.09.2019, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/125/2019 zo dňa 28.10.2020). Doručenie do aktivovanej elektronickej schránky je vylúčené v prípade, ak osobitný predpis ustanovuje, že písomnosť sa musí doručiť len v listinnej podobe, alebo ak sa doručuje osobám vo výkone trestu odňatia slobody, väzbe, osobám umiestneným v zariadeniach pre výkon ústavnej starostlivosti a ochrannnej výchovy, alebo tomu, kto požíva diplomatické výsady a imunity. Miestom na elektronickej doručovanie je elektronickej schránka, ktorá je aktivovaná a doručujú sa do nej aj dokumenty, ktoré sa doručujú do vlastných rúk. Úložnou lehotou je lehota, počas ktorej je uložená správa považovaná za nedoručenú. Táto lehota je 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni uloženia elektronickej úradnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Elektronickej správa sa považuje za doručенú buď potvrdením notifikácie o doručení alebo márnym uplynutím úložnej lehoty. Uplatnenie fikcie doručenia znamená, že ak sa v úložnej lehote nepotvrdí notifikácia o doručení, písomnosť sa bude považovať za doručенú márnym uplynutím tejto lehoty, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

V danom prípade súd prvej inštancie doručoval v súlade so zákonom žalovanému uznesenie s výzvou na vyjadrenie k žalobe do vlastných rúk prostredníctvom modulu elektronickej doručovania. Nakoľko žalovaný mal aktivovanú elektronickú schránku, správne sa mu doručovalo do tejto elektronickej schránky, pričom k doručeniu došlo dňa 18.12.2020 o 00:12 hod., t. j. márnym uplynutím úložnej lehoty v zmysle ust. § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente.

Vzhľadom na vyššie uvedené, bolo treba uzavrieť, že pokiaľ žalovaný, ktorý má aktívnu elektronickú schránku, jej obsah vôbec nekontroloval, v dôsledku čoho sa nedozvedel o doručenej výzve súdu a preto na ňu nereagoval, ide o opomenutie povinnosti zavinené výlučne žalovaným a ako také nemôže byť považované za ospravedlniteľný dôvod. Na uvedenom závere nič nemení ani tá okolnosť, že sa tak stalo v období pandémie COVID-19, pretože táto okolnosť nijako nebránila žalovanému kontrolovať doručovanie písomností v elektronickej schránke. Pokiaľ žalovaný argumentoval tým, že o aktivovaní elektronickej schránky nevedel, odvolací súd vychádzal z právnej fikcie, že každý je oboznámený s platnými a účinnými zákonmi a je si vedomý svojich práv a povinností (neznalosť zákona neospravedlňuje). Záverom odvolací súd poukazuje zhodne so súdom prvoinštančným na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 238/2019 z 10. septembra 2019 podľa ktorého: Pokiaľ okresný súd podľa § 105 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) doručoval písomnosti do elektronickej schránky žalovaného podľa osobitného predpisu, t. j. zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“), musí žalovaný dôvod, pre ktorý zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) CSP (ako aj pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie), preukázať ako adresát elektronickej úradnej správy domáhajúci sa rozhodnutia orgánu verejnej moci o neúčinnosti elektronickej doručenia podľa § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente, t. j. že objektívne nemohol prevziať elektronickej úradnú správu z dôvodu, ktorý nenastal na jeho strane alebo jeho pričinením [písm. a)], alebo na jeho strane nastali také dôvody, ktoré mu objektívne neznemožnili prevziať elektronickej úradnú správu, avšak takéto prevzatie by bolo spojené s nepomernými ťažkosťami, ktorých prekonanie od neho nie je spravodlivé požadovať [písm. b)]. Tým, samozrejme, nie je dotknuté oprávnenie žalovaného podať príslušnému orgánu verejnej moci osobitný návrh podľa § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

V ďalšom žalovaný namietal nesprávny postup prvoinštančného súdu, ktorý podľa jeho názoru mal konanie prerušiť (tak ako v inom prebiehajúcom súvisiacom spore) a to do právoplatného skončenia

konania sp.zn. 31C/1/2021 s poukazom na ust. § 164 CSP, keďže sa v inom konaní rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v predmetnom konaní, pričom žalovaný považuje takýto postup súdu za diskriminačný a odnímajúci mu procesné práva. Odvolací súd sa však uvedenými odvolacími námietkami nezaoberal z dôvodu, že tieto považoval za irelevantné, nakoľko preskúmava uznesenie prvoinštančného súdu o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a to výlučne z hľadiska toho, či žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) CSP.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 2 CSP potvrdil.

V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP voči v odvolaní neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu, preto mu súd túto náhradu priznal.

Senát odvolacieho súdu rozhodol v tejto veci pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).